

Վրաց դասրիւրֆի կոչք մնաց անարձազանվ

Երակական կարգավիճակ Վրաստանում Հայ առաքելական եկեղեցուն եւ մյուս կրոնական համայնքներին

ԱՊԱՎԵՒԻ ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԱՆ

Կրասանի խորհրդաւանը երկ ուժ
երկոյան արտահերթ հիմուն բնաւրկց ու
երկոր և երրոր ընթերցմանք ընդունեց
Երկի աղաքացիական օրենսգրին առա-
ջարկված եւ առաջին ընթերցման հովանի
1-ին ընդունված փոփոխությունները, որոնց
ընորիկի հնարավոր կրտանա գրանցել աշ-
բեր կրտանա հանայններ ոչ թէ որպես ոչ
կառավարական կազմակերպություններ,
այլ հանրային իրավունքի սուբյեկտներ՝ իրա-
վարանական անձի կարգավիճակով:

Զայորենսագի փոխիշտությունների համաձայն՝ այդպիսի կարգավիճակ տասնաւոր հնարավորություն է ընձեռվում Վրաստանում. Դայ առաելեական եկեղեցուն, հռոմեական կաթոլիկ եկեղեցուն, բարձիստանուն, մուսուլմաններին եւ հրեաներին: *Տես էջ 2*

422

Համանախազահները հստակ դժգոհություն են արտահայտում՝ մատուցված «լավատեսությամբ»

Կազմանում Դայաստանի, Ռուսաստանի եւ Ադրբեյջանի նախագահների եռակողմ հանդիման մասին, որ ժեղի ունեցավ հունիսի 24-ին, առաջնորդաց գանցելու առումով էլերն են նույն, առաջնորդաց բավարարվությունը ուղարկելու մոտեցմանը: Ում ինչ թեզ հաստատելու անհրաժեշտություն կա, ըստ այդ էլ Ենթակայացվում ու մենաքարանվում է կազմանայն հանդիմանը, ընդ որում, լավատեսության ու ընդհանրապես ակնկալիների բացակայության ֆո-

Այդուհանդերձ, կազմանյան հանդիլման նախաղատքասական աշխատանքների հիմնական բեռոր սանող ԵԱՀԿ Մինսկի խմբի համանախազակիներ Ռոբերտ Բրավուկը (ԱՄՆ),

Բեռնար Ֆասիեն (Ֆրանսիա) և հ-գոր Պոլովը (Ռուսաստան) երեկ հանդես են եկել հայտարարությամբ, ընդգծելով, որ թեև Կազմանում հիմնարար սկզբունքների առնչությամբ վերջնական համաձայնության կողմեր չհասան, «քայլ առաջընթաց

Եղավ»:
ԵԱՐԴ յաւստնական կայթէջի համաձայն, հաճանախազագիները հայտարարությամբ ետևելացնում են, որ հուլիսի 4-ին Վիեննայում առանձին-առանձին հանդիդել են նորանշանակ զիսավոր քարտուղար Լամբերտսոն Զանյերի հետ, բնարկել դարաբարյան խնդրի կարգավորման «խաղաղ գործընթաց»։ Զանյերի հետ բնարկվել են կազմանան հանդիպումից հետո անելիները այն քայ-

լերի համատեսում, որոնց անհրաժեշտ է կատարել «ավարտին հասցեն» լու հիմնաւար սկզբունքները որպես փոխընդունմելի խաղաղ կազմակրկնան շրջանակ»:

«Կազմանի հանդիլման արյուն-
Ք, ԱԵՐԱՋՎԱԼ բանակցված կարգա-
վորման ձգելու կողմերի հաստ-
ումը, խթան է, որ կողմերը դեմք է
օգտագործեն հասնելու սկզբունքնե-
րի համաձայնեցմանը հնարավո-
րինս ՀՈՒՏ», Առվում է հայտարարու-
թյան մեջ, Եւսադրմամբ, որ նետուն
առևկա դժվարաթյունները չխեմք է
կողմերին «հետ դահեն հիմնարա
սկզբունքներն ընդունելուց եւ առաջ
գնալու դեմք իսաղաղ գործընթացի
դայմանագի նախագի նախա-
դարաստում»:
Տիւ էշ 3

«ພັບປຸງ ພາກສະພາດເຮົາ

0043d

Վահագն Ստամբուլյան

Երան փրկել չհա-
ջողվեց:
Սեծ էր Կահագն
Ստամբուլյանի ա-
զանդր երգինոնա-
յին երաժեսության
տարածման գոր-
ծում, նրա ունե-
ցած դերը՝ անգ-
նահատէին:
Դայատանում
60-ական թվական-

Հովհանի 5-ի առավելայնա «Երեսուն» թէկական կենտրոնում դադարեց բարձեւել ՀՀ ժողովրդական արժիս, միջազգային մրցույթների դափնեկիր, անկրկնելի երգիչնահահար Վահագն Սամարդյանի սիրոցը: Վեցրու, իր 80-ամյա հոբելյանի առիթերու, Կահագն Սամարդյանը համերգային շրջագալուրուններ էր ունենում մեր հանրապետության ասրբեր ճարգերում: Յունիսի 17-ին Կաղանում գտնվելու ժամանակ երգիչնահարի ինքնազգացողությունը վատացել էր եւ նրան տեղափոխել էին տեղի թէկական կենտրոն, աղայ՝ Երևան: Վեցրու երես օրերին երածեց սիրու աշխատում էր 18 տնկուու, բայց գիտակությունը տեղու էր, «Ազգին» հաղորդեցին թէկական կենտրոնի թիւնելուրը: Տակով,

ւաս մեծ է Կահազ Սամբոլյանի դերը ոչ միայն Երգիշանային թատրոնության դարավոր արժեները մեր հասարակությանը մատուցելու, այլև ընդհանրամես մեզ հղուարտիստ առնչելու գործում։ Անկրկնելի Լուսինն Զարյանի հետ նաև համեզգաներն ազգային-հղուարտուր դուռկույտների լավագույն դահեր են դարձել այդ ժամանակաշրջանի սերունդներին։

Հանգիս աճյունիդ, սիրելի՛ ար-
վեստագետ: Ս. Մ.

«Ազգը» ցավակցում է տիկնօջ՝ մեր թերթի հեղինակներից՝ արվեստաբան Աստղիկ Սամարյանին, մյուս հարազաներին, երաժշտասեր մեր ռոջ հասարակությանը:

Անհանգստոթյուն՝ դատվածանյոթերն ունեն նաեւ բազասական հասկանիցներ

տանում դլանային օրացույցի համաձայն՝ հճակավաեն վակցինայով Երեխաները բեթք է ղատկասկեն 6 շաբաթական հասակում:

Հիմնեա Գեւորգյանի երեխան
ամսական է: Ծնողը դասնուն է
հրաժարվել է, որ երեխային դաս-
վաստեն հնգավալենս վակցինայու-
Ասում է, որ ծանոթերի ու բարե-
կամների երեխաների մեջ այդ դաս-
վաստունց հետ ծան ռեակցիան
են եղել: Կարգին, իսկ կոնկրետ հՀ
ռեակցիաներ, Լիանելյան դասա-
խանուն է. «Երեխաներին անձան

չարժ տանել այդ դասվասնանը:
Մեր ընտանիքում էլ թիւկներ կան,
նույնիսկ՝ մանկաբոյց, նրանի եւս
խորհուրդ են սվել չտանել երեխային
այդ դասվասնանը՝ ասելով, որ հն-
գավալենս դասվասնայութը եր-
խաները դժվարությանը են ընկա-
լում»: Պատվաստումից հրաժարվելու
ուիշ դասձառներ զրուցակիցն չի
նույն: Թեեւ նա հետեւում է ծանր-
բարեկամ թիւկների խորհուրդնե-
րին, սակայն հիմնավորումներ չունի,
թե թիւկներն ինչո՞ւ են դեմ հնգա-
լաւենս պատվաստանութիւն:

Stu tø 4

Հայոց մամուլը ընչափեղ եղավ Կազմանի հանդիդան մեկնաբանություններից: Ասեմ, որ ռուսաստանյան լրատվածիցները ես հանգանանորեն բնության առան երեք դետուրունների դեկապարների բանակցությունների արդյունքները: Դեմ մինչեւ լայնորեն տարիովով միջոցառության այստեղ չէին ընդունում «հերթապահ» լավատեսների կանխագործակությունները դարարայան կարգավորման խնդրում «Ճեղման» համեմունք վերաբերյալ. չափից դուրս հակադիր են կողմերի դիրքությունները: Ավաստանի է հայտնվում, որ Ռուսաստանի նախագահ Դմիտրի Սեղմենիկ՝ Նորեյան խաղաղության մրցանակին հավակնելու հնարավորություննե-

Ակնհայտ է համարվում նաեւ այն դարագան, որ Ղարաբաղի խնդիրը միջնորդներն օգտագործում են որպես ազդեցության արդյունավետ միջոց եւ Երևանի, եւ Բաքվի վրա։ Նշան Երենի էլ թե՛ւս միասնական են մի հացագույն կանոնի ռազմական բացառությունը, որի հետեւանմենքը կարող են ավերիչ լինել ոչ միայն եկու ողբությունների համար։ Սաման սուբյեկտիվ նոտեցումները, միաժամանակ վելով խնդրի բաղադական, եթիկական ու կրոնական հիրավի բազմաբարդությունը կատարելու համար է առաջարկ կատարելու համար։

Եվ այն դեմքում, երբ հասկապես արաբական երկրների իրադարձությունների ֆոնի վրա ՍԱԿ-ը թե ԵԱՀԿ-ն իրենց հեղինակությունն ու կարողությունները դարձել են կասկածելի:

Անողոք է հնչում այն տեսակետը, ըստ որի չի կարելի որոշակի դայմանների դեմքում բացառել աղրեջանցինների կողմից երինակական գտնան դիմելու զայրակությունը, ինչի նկատմամբ, ցավով, «առաջադեմ» միջազգային հանրությունը հաճախ է աչք փակում, նեմելով կարածամկետ բաղադրական կամ այլ կրնունկատությունը: Դամենայն դեպքում ժամանակների միջազգային դրակիսիկան ավելորդ վստահություն դրսեւություն առիթներ չի տախի:

Ի՞նչը կհաջորդի Կազմին

Եր Խիս Նվազեցին (Դրական Տեղաշարժեր չկան նաև Լիբրյաում Ճեռնարկվող միջնորդական առավելության մեջ): Թեև, ով զիտի, սարկազմով նշվում է, որ Բարս Շուտեյնը վիզը նման լուսվի արժանացակ՝ միաժամանակ լուսերազելով Իրափում եւ Աֆղանստանում:

Ինչեւէ, Երեխ Հայաստանում բոլորից լավ գիտեն, թե ինչու ձախողվեցին կազմանան բանակցությունները: Սակայն արժե ուշադրության առնել Ռուսաստանում արծաթը կող մի բանի ժամանեցներ, որոնց փորձում են բացահայտել ինդիր կարգավիճանը եթե չափեն անկարելիությունը, աղա գոնեն դրա ծայրահեղ դժվար իրազրծումը: Գլխավորն, իհարկե, կոնֆիլիքտի լուծնան ընդհանուր փիլիստիվությունն է, որը դիմի տա առաջադրվող հարցերի դատախանները: Ռուսաստանը, Եվրոպիտյունը եւ ԱՄՆ-ը համատեղ են աշխատում բանակցային գործընթացում: Սակայն Կովկասում այս միջնորդ սուբյեկտների ունեցած շահերի ու նայատակների ասրբությունները, երկու դետուրյունների հետ նաև ընթացիկ հարաբերությունների ներանկախ օրակարգերը, Վերջիններին ռեսուրսների նկատմամբ առկա ասրբ հավակնությունների հակասակամ են դաշնում կարգավորման ուղիների որոնումները: Քանոնիշ չի համարվում այն հավաստումը, թե իր հականարտության լուծումը առավելանու վասակած է Մոսկվային: Այդ դեմքում որտեղից լոյս աշխարհ եկան Սորբեզանի տասը նոր առաջարկությունները, որնց մասին, ըստ հայկական կողմի, նախնական դայմանավորվածություններ չեն եղել: Ֆիւս է, բանակցությունների գերադաշտի բնույթը կարող է միայն ենթադրություններ առաջացնել այս կամ այն նասնակցի «օրյեկտիվության» ընթացք: Տեղի է հիշեցվում, որ Մոսկվան չի կարողանում Եվրոպիտյան ու ԱՄՆ-ի հետ լեզու գտնել նույնիսկ հակահրեհային համատեղ համակարգ ստեղծելու բնակ է ոչ աշխատաշահանային հարցում:

Ված տարածների աղաղազմականացման կարգը, Լեռնային Ղարաբաղ «միջանկյալ» կարգավիճակի որոշումը եւ այլն: Ի դեմ, անորոշ, կիսատ-դրաս է համարվում ինչն այդ կարգավիճակի հարցը, առավել եւս, եթք ժամանակակից միջազգային իրավունքը չի տնօրինում նման նույիի: Զավետական կամ անելիորենի են հինչում Ղարավային Տիրության օրինակը ու համարվես ղարաբաղցի հայերին «գերիննավարական» աղրբեջանական բաղադրացություն ընդունելու առաջարկները (ժամանակին նման կարգի խստումներն ինչ սկզբին Վրացիներին):

Տարածքային հավասարակշռություն ստեղծելու իմաստով իննուրույն թեմա է համարվում խաղաղաբար ուժեր մասնաւոր առաջարկը: Հաջողություն են զգայուն հարցեր՝ ինչպիսին կյանի դրանց ազգային կազմը, ինչ վայրերում կտեղաբաշխվեն դրանք, ինչ միջազգային մանդաս կունենան ու այդ ամենին ինչորու կարձագանքն անմիջական հարեւաններ եւ այլն:

Այդուհանդերձ, ինչը են ընդունելի համարում ռուս փորձագետները դարարաղյան կարգավորման ներկա փուլում։ Առկա իրավիճակի՝ ստառու վկոյի դադարնումը։ Անուուց, միջնորդները հանդես կզան որ կամ նորացված նախաձեռնություններով, ինչը, սակայն, ժամանակ կղահանջի։ Աղրթեանը իհարկե կօրունակի Դայաստանին «Տնտեսադույնություն» բաղադրականությունը, իր զինված ուժերի արդիականացումը՝ փառուի գորահանդեսների անցկացումն։ Բայց Դայաստանը էլ ի վիճակի է Վերազինվել արդյունավետ ռազմական գործողություններ Քարելու ճակարդակով։ Այնուս որ, ռուս մասնագետներից շատերի կարծիքով, հակամարտող եւլու կողմների ռազմական կարողության հաշվեկշռումը կմնա տարածքաշահային կայունության դահլիճանան ներկա առանցքային գործոնը։

ՈՈՒԹԵՆ ՎԱՅՐԱՊԵՏՅԱՆ Մոսկվա

4454

1-ին էջից
Մինչ Վրացի դասմաքանը Հարեթի ժամանակների թվում նույն է Հայոսին, Կորդովի խալիֆն, ընդհակառակը, ըստ Խանակիովի ներկայացրած, աստվածաշնչային Նոյից ստրված «հարեթականներին» թվականը է այսինից հերթականությամբ՝ Ույուր, Թառսիս, Ապար, Ուառոզ, Բիզուալ, Խազար, Զանուր, Բոլուար, Սավիր: «Քանի ու ինչպես Մրցվելիի աշխատությունը, այնուեւ էլ խալիֆի նամակը գրվել են 10-րդ դարում, այդ նոյն ժամանակ էլ, ամենայն հավականությամբ, ստեղծվել է Խորենացու դասմությունը, որն արհեստականորեն վերագրվում է 5-րդ դարին», - Եղակացնում է Խանակիով:

Ու ասվածը գիտականության, այլև՝ առողջ տրամաբանության հետ որեւէ կազմ չունի, աչի է զարնվուն նրանց, ու ի համայնքով հեռավոր ժամանակների ճամփուն դառտված է իր այսօրվա «հայեցակարգի» դաշտարքանուվ։ Այսինքն, նա փորձ է անում խորենացուն, Լեռնի Մրմելիին եւ Կորդոսի խալիֆին Վերաբեր «գիտական բանավեճ»։ Ավելի դարձ ասած, համայնքով «տրամաբանությամբ»՝ Երեք հերինակները միմյանցից «առաջ ընկնելով», իրենց ծագումնաբանությունը վե-

րազել Են թիվյական Նոյի Քաբեր
որդուն: Նրան չի հետարրում, որ Եթ
նոյսիսկ Երե հեղինակներն աղթել
Են նոյս դարում, աղա միջանց
գործերին չին կարող տեղյակ լինել
«օն-լայն ռեժիմով»: Պայմանական
«Խորենացին» տեղյակ չէր, թե
«Քարթի քաֆավորների կյանքում»
Մրուկին ինչորեւ է մեկնաբանում
Վրացիների ծագումնաբանությունը,
Վերջինն չէր կարող իմանալ, թե իսա-
զարների քաֆավորին հիճած նաևա-
կում ինչ է գրել Կորուսի խալիֆը,
իսկ սա էլ իր հերթին գաղափար իմակ
չէր կարող ունենալ Խորենացու Եւ
Մրուկին մասին:

Բայց այդ ովք է ասել, թե Խամայի լովը տրամաբանությամբ կամ սուկական բարեխղճությամբ է առաջնորդվում: Նա մեկ նպատակ ունի՝ «աղացնուցել», որ Յարեթի որդիներից «Ուառուց» կոչվածը «բոլոր թուրերի նախահայր Օղուզն է»: Ե, թող այդեւս լինի. Վերջապես՝ եթե մարդկությունն, իրոք, Սոյից է Վերա-

սերվել Երկիր Վրա, աղա քիբյա-
կան Նախարարի թոռնութից մեկն էլ
կարող էր «բոլոր թուրքերի նախա-
հայր» դաշնալ: Այն տրամաբանու-
թյամբ, որ թուրքերն ել, ի վեցող, մարդ
են: Ոչ, իսմայիլովը գտնում է, որ
Խորենացին, «զանազան հնարինե-
րով Օղոլգին անվանել է Յայկ՝ որ-

ՂԵՍԻ ՀԱՅԵՐԻ ՆԱԽԱԽԱՅՐ»: Նա հու-
ՏՐԱԿԱՆ ՀՈՐ է ՏԱՂԻՆ. «ԽԱԿԱ-
ՐԻՆԴԻ ԵՐ ԽՈՐԵՆԱԳԻՆ ԽՈՆԱՎՈ ՕՂՈՒԾԻ
ԱՌԱՄԵՑԻ ԲՐՎԱՋՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆ»:
ԵՎ ԻԻՆ ԷԼ ՊԵՏԱԽՄԱՆՈՒՄ Է. «Խ-
ՀԻՆԱԿԵ, ԿԱՐՈՒ ԵՐ: ԶԵ ՆՐ ՊԱՐԵՏԱ-
ԳԻՒ ԹՈՒՐՄԵՆԻԽԱՅԻ ԵԿԱԾՈՒՐ, ՆՐ
ՏԱՐԱԾՎԵՐՈՒՆՈՒՄ ՄԻ ԺԱՄԱՆԱԿ
ՍԵԼԾԵԼ ԷՄ ԽԻՆԱԳ ԿԱՅՐՈՒԹՅՈՒՆը,
ԽԻՆԱԳՈՎԱՆ ԹՈՒՐՎԱԿԱՆ ԷՊՈՍՄԵՐԻ
ԿՐՈՂՆ ԷԲՆ»: ԹԵ ԻԻՆ ԿԱՊ ՈՒՄԻ ԽՈ-
ՐԵՆԱԳԻՆ «ԹՈՒՐ ՊԱՐԵՏԱՆԵՐԻ» հԵՏ՝
այդ նԱՍԻՆ ԽԱճԱՅԻՎՈՎ ԻՆԺԻՆ ՀԻ Ա-
ՍՈՒՄ: ՆԱ ՄԻԱՅՆ ՆԵՐԿԱՊՐԱՎԱՆՈց
ԳՐՈՒՄ Է, ՆՐ ԽՈՐԵՆԱԳՈւ «ՊԱՏԱԼ-
ՐՅԱՆ» բՆԱԳԻՐ, «ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՎԱ-
ՆԱԿԱՆՈՒԹՅԱՆԲ ԳՐՎԱԾ ԻԻՆԵՐՈՎ Ա-
ՐԱՄԵԵՐԵՆ, ԱՎՀՐՎԱԾ Է ԵղԵլ ԱՐԱ-
ՄԵԽԱՅԻՆԵՐԻ՝ ՏԱՐԱԾՎԵՐՈՒՆ ԽՈ-
ՆԱԳՈՎԱՆ ՆԱԽԱԲՆԻԿՈՒՐԻ ՊԵՏԱՄՈՒՐՅԱ-
ՆԸ, ԽԱԿ 10-ՐԴ ՊԱՐԱՄ ԿԱՄ ԱՎԵԿԻ
ՈՒԾ ԵԿԱԿԵՆԱԽԱՅԻՆ ԱԾԽԱՏՈՒԹՅՈՒՆԸ
ՎԵՐԱՄԵԱՎՈՎ ԵԼ ԼՐԱԳՎԵԼ Է՝ ԱՅՆ ՎԵ-
ՐԱԿԻԽԵԼՈՎ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ՊԵՏ-
ԱՆՈՒԹՅԱՆ»:

Ինչու «Օղուզի առաստելը» նոյն «օղուզերն»-ով չի գրառվել, ինչ լեզվով է Կորդովի խալիֆը խազար ների թագավորին նամակ գրել, Վերջապես՝ Վրացի հեղինան՝ կա ել է «կեղծարարության մասնակից», երբ արածաւրջանի նախաքանչիկների ժարում հիշում է նաև առաստելա-

Այս Հայուսին. այս հարցերն իսնամ-
լովի ուղեղում, եթե կարենի է Օրան
ոշհասարակ դասել մասնող հակ-
ուրիշ ժամբ, տեղ չունեն: Նա համա-
րեն «իր էօն է քում» եւ հասնում
առանձարեղագոյն բացահայ-
սն»: Ասի. «Խորենացու դաշնու-
ան մեջ առասդեկալան Հայկը¹
կա Բեյին ճահացու խոցում է Ե-
պետ նետով... Բանն այն է, որ
առանձության մեջ առաջին անգամ
կը լուսաբարեց/ օղուզմերն են կիրառե-
արտական նետեր ծայրակալների
ողային լարզ եւ հանձարեղ մողի-
կացիան: Կատկարտս իին սկյու-
ռական գերեզմանաբլուրներում են
առաջին անգամ հայսնարեւել-
լափետերի կողմից ենարեւ ան-
մանված՝ բրնձեց ծայրակալներ»:
Ամայիլովը, սակայն, «ճողովանական»
որ մինչ հնագտմեներ կողեին
կը լուսաբարեցման գերեզմանաբլուրներ,
ունչ կիայսնարերենին «օղուզա-
ն» գեներեր, խորենացին 1500
արի առաջ գիտեր, որ ենարեւ մե-
ս. որո՞ւ է Հայուս տառաւեւ Է Բե-

Համայնքուն, իհարկե, հասկա-
լմ է, որ Կորոնովի խալիքի «նա-
ևկը» ոչինչ է: Դրա համար էլ հա-
րդ կենծին է անում գրելով, որ
սուրբառացին օգտագործել է Թոր-
մի / Թորի Օղուզ անունով որ-

դու՛ հրաշալի նետաձիգի, որ հակառակողը ներին խոցում էր եռաբեր ծայրակալներով, մասին առասպելը», եւ «իշեցնում Վերջին հարվածը»՝ եղրափակելով. «Ասիս այդուն էին օղուզների նետեր մարտադաշտում խոցում թշնամիներին իրական, այլ ոչ թե առասպելական ճակատամարտերում: Քայ նետաձիգների մասին իրական, ոչ առասպելական դամանության մեջ բացաձակադիր որեւէ տեղեկություն չկա, ինչըեւ նաև՝ հայ ձիաբույծների եւ հեծյալների մասին: Բայց այդուհին եղել են Ուտարուի / Վերին Երկրի բնակիչներ՝ Փոքր Ասիայի լեռնական ցեղերը, որոնց հինգ դամակիչներն ընդհանրական անունով կոչվել են «Armeniois»: Այդուհին էին եւ դամանության մեջ դարեւար մնացել են բրւական ժողովուրդները, դարսիկները, քրիերը, Կովկասի լեռնականները, բայց ոչ հայերը, որոնց մասին հին դամանությունը որեւիցել հիշատակություն չի տահղանել»:

Այս ամենն արժանի է միայն խղճահարության: Ոչինչ դեմք չէ ասել, բացի՝

- Ողբամ գետք, խոճով օղուզ, եթե
դու ես ին ժողովրդի զարդը, ապա
նրան նոր փորձություններ են սղա-
սում:

